

## Kristen generositet

**Nyckelvers: ”När du skördar på åkern och förbiser en kärve, ska du inte gå tillbaka för att hämta den. Låt den ligga kvar åt främlingen, den föräldralöse eller änkan, så att Herren, din Gud, må välsigna allt du företar dig.”**  
**5 Mosebok 24:19**

**Utvalda bibelverser:**  
**5 Mosebok 24:14-22**

I Femte Moseboken återges det sista budskap som Mose gav till israeliterna strax före sin död. Syftet med detta budskap var att uppmana dem att minnas och följa de anvisningar som Gud tidigare hade gett deras folk. En av dessa anvisningar återges i vår nyckelvers. En förklaring till detta krav finns i den föregående versen. ”Kom ihåg att följa detta, ty ni var slavar i Egypten, och Herren, er Gud, förlöste er därifrån. Därför befäller jag er att göra detta.” 5 Mosebok 24:18

Israeliterna fick inte ignorera dem som var hjälplösa och i nöd. Istället skulle de medvetet låta dem plocka upp det som blivit kvar på åkrarna för eget bruk. Anledningen till denna instruktion var att även de hade varit hjälplösa och behövande när de var slavar i Egypten. Lärdomen är omtanke om andra. Detta är en aspekt av att likna Gud, eftersom Gud själv har tillämpat denna princip, för i sin plan har han tagit hänsyn till den fattiga och hjälplösa mänskligheten.

När den fullkomlige människan Adam frivilligt trotsade Guds instruktion i Edens lustgård, var det

döden som utdömdes som straff, vilket i sin tur ärvdes av varje efterföljande mänsklig generation därefter. (1 Mosebok 2:16, 17). Eftersom alla människor föddes i synd och ofullkomliga, kunde ingen "på något sätt lösa ut sin broder eller ge Gud en lösen för honom". Psalm 49:7; 51:5

Endast ett syndfritt, fullkomligt människoliv kunde tillfredsställa Guds rättvisa – ett fullkomligt människoliv, Jesus, för det fullkomliga människolivets, Adams, olydnad. (2 Mosebok 21:23; Romarbrevet 5:12, 19). Gud frälste varje människa genom att sända sin enfödde Son till världen som en fullkomlig människa, som sedan frivilligt gav sitt liv "som lösen för alla" och därmed tillfredsställde Guds rättvisa. Johannes 3:16, 17; 1 Timoteus 2:5, 6; 1 Petrus 3:18

Precis som Gud befriade Israels folk från slaveriet i Egypten, så har han också befriat dem som följer i Kristi fotspår från syndens och dödens slaveri. (Johannes 8:35, 36; 1 Korinthierbrevet 15:22). Vi bör alltid komma ihåg detta; vi bör visa kärlek och barmhärtighet mot dem som antingen ännu inte har hört evangeliet eller som ännu inte har trott på det.

Det finns tillfällen då vi möter människor som, även om de inte alls är religiösa, går igenom svåra livserfarenheter såsom sjukdom eller en nära anhörigs död. (Romarbrevet 8:22). Vi bör betrakta dem som "utlänningen, den föräldralöse eller änkan" i denna instruktion som Gud gav till Israel. Sådana individer kanske inte har haft möjlighet att höra eller tro på Guds ord, eller så kan deras sinne vara förblindat för det.

Vi bör ha kärlek och medkänsla för dem. Om möjligt bör vi också dela med oss av några "frön" av sanningen till dem. På så sätt kan vi ge dem den bibliska grunden för att tro på en uppståndelse för alla och de underbara välsignelserna i Guds rike som snart kommer att komma över hela jorden. (1 Kor. 15:21, 22; Upp. 21:1–5). Antingen tar de emot det glada budskapet nu, eller så sår vi frön av sanning och hopp som kommer att spira i deras hjärtan i Kristi rike.